



## Coronaprikje bij zondag 11 april, Beloken Pasen

### Van ongelooft naar geloof

Iemand die je dierbaar is,  
sterft een gruwelijke dood.  
Je was erbij in het ziekenhuis,  
thuis, onderweg ...  
Uren en dagen staat het beeld  
van die stervende mens  
op je netvlies gebrand.

Zoiets overkwam ook Tomas.  
Hij had Jezus gevolgd,  
hij had in Hem geloofd.  
En nu was die Jezus dood.  
Ontgoocheling, desillusie. Einde verhaal.

Vrienden vertelden hem  
dat ze Jezus ontmoet en ervaren hadden.  
Dat kan niet waar zijn, *dacht* hij.  
Ik geloof het niet, ik wil bewijzen zien.

Gaandeweg stelde hij zich open  
voor nieuwe ervaringen  
en hij beseft dat Jezus er nog is  
en als nieuw verder leeft.

Dan volgt Tomas zijn hart, hij *vertrouwt* zich toe.  
Een nieuwe Tomas *staat op*.  
Een gelovig man.

Herkennen we ons in dit proces  
van rouwen en weer opstaan?  
In de vraag naar bewijzen  
in onzekere (corona)tijden.  
In het vertrouwen en de overgave ...

Een levenslange weg  
van vallen en weer opstaan.

*Mia Verbanck*